

Diakonissa-
laitos

Naapurustotyön opas

Diakonissalaitoksen ja Rinnekotien kokemuksia luottamuksellisen
rinnakkaiselon rakentamisesta

DIAKONISSALAITOKSEN OPAS 2026

**Diakonissa-
laitos**

Diakonissalaitoksen opas 2/2026

Naapurustotyön opas

Felicia Kazandjian

Kouluttaja – kohtaaminen ja vuorovaikutus

Yhdessä elämisen taitokeskus

Valokuvat: **Silja Minkkinen**

Ulkoasu: **Inari Savola** / Noon Kollektiivi

Taitto: **Kati Lomma-Ketonen, Visual Animal**

Kuvitus: **Sanna Mander**

ISBN: 978-952-9854-99-8

Sisällys

Lukijalle: Naapurustotyö – yhteys lähiympäristöön	4
1 Naapurustotyö ja sen periaatteet	5
1.1 Mitä naapurustotyö on?	5
1.2 Ketkä ovat mukana naapurustotyössä ja kuka siitä hyöttyy?	6
2 Naapurustotyön kolme näkökulmaa	8
2.1 Yhteisöllisyys – Kohtaamisilla luottamusta	8
2.2 Osallisuus – Kaikki mukaan	9
2.3 Turvallisuus – Luottamuksen ja vuorovaikutuksen kulttuuri	12
Lopuksi: Naapuruudesta yhteisöksi – yhdessä olemisen voima	15

Lukijalle: Naapurustotyö – yhteys lähiympäristöön

Naapurustotyö vahvistaa yhteisöllisyyttä, osallisuutta ja turvallisuutta ihmisten arjessa. Se perustuu kohtaamisiin, vuorovaikutukseen ja yhteistyöhön palveluyksiköiden, asukkaiden ja naapuruston välillä myös silloin, kun haasteita ei vielä ole.

Yhteisöllisyys on demokratia- ja hyvinvointiteko, joka on jokaisen ulottuvilla.

Yhteisöllisyys ja yhteistyö naapurustoissa ovat tärkeitä erityisesti aikana, jolloin konfliktit lisääntyvät, ihmiset vetäytyvät helposti omiin kupliin- ja arvostava kohtaaminen on esimerkiksi sosiaalisessa mediassa yhä harvinaisempaa. Naapurustotyö pyrkii vahvistamaan ihmisten välistä yhteyttä ja yhteistyötä. Siitä on hyötyä esimerkiksi sote-alalla, kun halutaan lisätä yhteyttä palveluyksiköiden ja naapuruston välillä. Naapurustotyötä kannattaa tehdä ennaltaehkäisevästi silloinkin, kun ongelmia ei ole. Tutuiksi tuleminen ei ainoastaan helpota haasteiden ratkomista, vaan luo yhteyttä ja luottamusta toisiin ihmisiin ja sitä kautta turvaa kaikille asianomaisille.

Turvalliset yhteisöt vahvistavat luottamusta koko yhteiskuntaan. Asukkaille, naapureille ja alueen toimijoille syntyy uskoa omiin vaikuttamismahdollisuuksiinsa. Se on jo itsessään demokratiateko, jonka kautta erilaiset äänet pääsevät kuuluviin.

Naapurustotyö synnyttää valtavasti kohtaamisia. Kyse ei kuitenkaan ole niinkään niiden määrästä kuin laadusta. Onnistuneissa kohtaamisissa ihmiset voivat tulla yhteen ilman rooleja ja hierarkioita, tasavertaisina. Niissä pysähdymme arjen hetkiin ja opetellemme ymmärtämään toisiamme. Näin syntyy yhteyttä, joka parhaimmillaan luo yhteisöllisiä, yhteistyöhaluisia naapurustoja.

Tätä työtä voi tehdä ja siitä voi hyötyä kuka tahansa – myös sellaiset toimijat, yhteisöt ja ihmiset, joilta ei perinteisesti odoteta demokratiatekoja. Silti juuri he voivat olla niitä, jotka luovat turvallisuutta, yhteyttä ja osallisuutta naapuruston arjessa. Kokemuksemme mukaan valtaosa ihmisistä arvostaa yhteisöllisyyttä, osallisuutta ja rinnakkaiseloja. Kuka tahansa voi vaikuttaa siihen, millaisia yhteisöjä ja yhteiskuntaa rakennamme. Oppaan tavoitteena on tavoittaa mahdollisimman monenlaisia lukijoita eri taustoista ja toimialoilta.

Naapurustotyö ja sen periaatteet

1.1 Mitä naapurustotyö on?

Diakonissalaitos ja sen omistama yhteiskunnallinen yritys Rinnekodit ovat tehneet naapurustotyötä jo kahden vuosikymmenen ajan. Olemme havainneet, ettei riitä, että työ palveluysikön sisällä hoidetaan hyvin – merkitystä on myös sillä, miten yksikkömme ja niissä asuvat tai vierailevat asiakkaamme pääsevät osaksi ympäröivää yhteisöä.

Kun uusi yksikkö perustetaan, aloitetaan myös naapurustotyö. Sen tärkein tavoite on rakentaa toimivaa rinnakkaiseloä. Se tarkoittaa läsnäoloa ja kiinnostusta naapureita kohtaan: kohtaamisia, kutsuja ja tapahtumia, joissa viestitään kiinnostusta ja tahtoa toimia yhdessä. Vuorovaikutus on hyväksyvää ja yhteisöllistä erilaisista tarpeista ja haasteista huolimatta.

Naapurustotyö on osa Rinnekotien palveluysiköiden päivittäistä tekemistä erityisesti mielenterveys- ja päihdepalveluissa sekä Asunto ensin -mallilla toimivissa asunnottomille suunnatuissa palveluissa. Siellä naapurustotyö on muun muassa sitä, että välitetään yksiköiden ja ympäröivän yhteisön rinnakkaiselosta: pidetään huolta ympäristön siisteydestä ja viihtyisyydestä, tuotetaan ja tuetaan yhteisöllistä toimintaa ja tapahtumia ja pyritään ratkomaan ongelmia. Naapurustotyön avulla pysytään ajan tasalla alueen haasteista ja ihmisten tarpeista ja toiveista sekä voidaan kehittää toimintaa sen mukaisesti.

Naapuruus on erilaisten tarpeiden yhteensovittamista, mikä voi tuoda mukanaan myös haasteita. Kaikki tarvitsevat kodin, ja siksi palvelujen tulisi sijaita siellä, missä ihmiset elävät ja liikkuvat – ei kaukana muista yhteisöistä. Se, että naapurissa asuu ihmisiä, joilla on erilaisia elämänhallinnan haasteita, voi herättää pelkoja ja huolia asuinalueella. Naapurustotyön tarkoitus on helpottaa yhdessäeloa erilaisin keinoin niin, että kaikkien osapuolten tarpeet ja toiveet tulisivat kuulluiksi. Tutuksi tulemisen myötä ongelmiakin on helpompi ratkoa: tutulta on helpompi pyytää apua, ja myös mahdollisesta häiritsevästä käyttäytymisestä on helpompi huomauttaa.

Sosiaaliset suhteet luovat myös turvallisuutta. Pelkoja voi lievittää kasvattamalla ymmärrystä erilaisista elämäntilanteista, kasvattamalla kohtaamisia ja saattamalla ihmisiä yhteen pohtimaan yhteisiä tavoitteita tai järjestämään yhteistä toimintaa.

”

Yhdessä elämisen taidot koskevat meitä kaikkia, eivät vain palveluyksiköitä ja niiden naapureita.

1.2 Ketkä ovat mukana naapurustotyössä ja kuka siitä hyötyy?

Naapurustotyöstä hyödynemme me kaikki. Diakonissalaitoksen naapurustotyössä mukana ovat työntekijät, asiakkaat sekä naapurit. Teemme lisäksi yhteistyötä esimerkiksi oppilaitosten, yrittäjien, isännöitsijöiden ja muiden aktiivisten tahojen kanssa niin paikallisesti kuin valtakunnallisestikin.

Erityisen tärkeässä roolissa ovat palveluita käyttävät ihmiset eli esimerkiksi asumisyksiköiden asukkaat. Naapurustotyö mahdollistaa heille osallistumisen kuntouttavaan työtoimintaan, myönteiseen ja mielekkäseen tekemiseen ja toiminnan suunnitteluun. Naapurustotyö tarjoaa mahdollisuuden olla rakentava osa yhteisöä, toimia yhteiseksi hyväksi, saada aikaan positiivista muutosta omassa ympäristössä sekä kuulla myönteistä palautetta omasta toiminnasta.

Myös naapurit hyötyvät naapurustotyöstä, sillä he pääsevät sen kautta kohtaamaan alueen moninaisuuden sekä tuomaan esiin alueen ilmiöitä ja mahdollisia haasteita

suoraan, varhain ja rakentavasti. Yhteistyössä jaamme tietoa ja osaamista sekä ratkomme ongelmia. Naapurit ovat kokeneet hyödyksi sen, että he pääsevät kohtaamaan ihmisiä, joita eivät muuten välttämättä kohtaisi. Tämä lievittää esimerkiksi pelkoja ja tuo itsevarmuutta omaan arkeen.

Kun luottamus toisiin ihmisiin vahvistuu, lisääntyy yleensä myös luottamus koko yhteiskuntaa kohtaan. Tämä voi lisätä halua vaikuttaa oman alueen asioihin ja olla osa positiivista muutosta. Näin naapurustojen ja yhteisöjen kehittämiseen saadaan mukaan mahdollisimman monenlaisten ihmisten ääniä.

2

Naapurustotyön kolme näkökulmaa

2.1 Yhteisöllisyys – Kohtaamisilla luottamusta

Tunne yhteenkuuluvuudesta on jokaisen ihmisen tarve ja lisää yksilön hyvinvointia. Kun ihmisellä on kokemus siitä, että hän kuuluu joukkoon, luottamus muita ihmisiä kohtaan lisääntyy ja syntyy myös motivaatiota olla aktiivinen toimija. Yhteisössä ihminen voi saada kokemuksen siitä, että hän on merkityksellinen muille ja osa laajempaa kokonaisuutta.

Yhteisöllisyys syntyy arjen teoista ja vuorovaikutuksesta. Se ei rakennu suurista suunnitelmista, vaan pienistä hetkistä: tervehdyksistä, jaetuista kahvihetkistä, yhteisestä ideasta tai talkoopäivästä. Kun opimme tuntemaan toisiamme, kadut muuttuvat elävämmiksi ja turvallisemmiksi ja arki voi saada uuden merkityksen.

Naapurustotyö on tapa herättää eloon mahdollisuuksia – erilaisten ihmisten taitoja, tarinoita ja alueiden kollektiivisia voimavaroja. Se tuo yhteen ihmisiä, jotka muuten eivät ehkä kohtaisi. Kun erilaisuus muuttuu tutuksi, pelon tilalle voi tulla empatiaa ja halu olla vuorovaikutuksessa.

Yhteisöllisyys ei synny kohtaamisten määrästä vaan laadusta

Esimerkkejä yhteisöllisyyttä vahvistavasta toiminnasta:

Naapurustokierrokset ovat tärkeä osa naapurustotyötä ja useassa yksikössä niitä tehdään päivittäin. Kierroksella työntekijät ja asiakkaat jalkautuvat lähiympäristöön, keräävät roskaa, vaihtavat kuulumisia ja tulevat tutuiksi naapureiden kanssa. Ympäristöstä huolehtiminen lisää yleistä viihtyisyyttä, mutta vahvistaa myös turvallisuutta, sillä ympäristöstä voi löytyä haitallistakin roskaa.

Talkoot ovat oiva keino huolehtia ympäristöstä, mutta myös lisätä yhteisöllisyyttä. Ne voivat olla esimerkiksi pihan tai yhteisten alueiden siivoustalkoita, istutusten ja pihajänteiden hoitoa, tai pienten kunnostustöiden tekemistä yhdessä. Talkoita voi järjestää yhdessä muiden alueen toimijoiden kanssa ja kerätä tarjoiluksi lahjoitus- tai hävikkiruokaa lähikaupoista. Talkoot vahvistavat yhteisöllisyyttä ja niihin on uusienkin ihmisten luontevaa ja turvallista tulla mukaan.

Tapahtumat ja työpajat tarjoavat mahdollisuuden kohdistaa huomiota tiettyihin teemoihin, esimerkiksi yhteisön rakentamiseen taiteen, kulttuurin ja keskustelun keinoin.

2.2 Osallisuus – Kaikki mukaan

Osallisuus tarkoittaa tunnetta ja kokemusta siitä, että kuuluu joukkoon ja voi vaikuttaa. Se on myös tapa toimia: yhdessä tekemistä, kuulemista ja yhteisten tavoitteiden rakentamista. Kun ihminen saa osallistua itselleen tärkeään toimintaan, hänen uskonsa tulevaisuuteen sekä omiin vaikuttamismahdollisuuksiin voi vahvistua. Osallisuus on myös kuulluksi tulemistä juuri sellaisena, kun on, taustastaan tai elämäntilanteestaan huolimatta.

Naapurustotyö on myös keino tarjota ihmisille toimintaa ja mahdollisuuksia vaikuttaa tämän toiminnan sisältöön. Jokainen voi osallistua omista lähtökohdistaan käsin ja omaehtoisesti. Naapurustotyön tavoitteena on, että kaikki voivat olla mukana – myös ne, jotka eivät yleensä tule kutsutuiksi vastaavaan toimintaan. Tämä edellyttää kuuntelemista, rohkaisemista ja tilan tekemistä erilaisille tavoille osallistua. Kun moninaisten ihmisten äänet tulevat kuulluiksi, syntyy me-henkeä ja tunne siitä, että jokaisella meistä on merkitystä.

Tunnista tarpeet ja ilmiöt

Naapurustotyö käynnistyy aina alueen tilanteesta: mitä haasteita, toiveita ja ilmiöitä alueella on?

Kysymykset, joiden avulla ilmiöitä voidaan jäsentää:

- Onko alueella jokin haaste, johon kaivataan muutosta tai ongelma, jota ratkoa yhdessä?
- Onko tavoitteena yhteisöllisyyden ja osallisuuden vahvistaminen?
- Tarvitseeko naapurusto lisää yhteistyötä ja ymmärrystä?

**Me-henki syntyy,
kun huomataan, että
erilaisuuksista huolimatta
meillä on yhteisiä
tavoitteita.**

Esimerkkejä osallisuutta vahvistavasta toiminnasta:

Verkostotyö tarjoaa mahdollisuuden tiedon vaihtamiselle ja haasteiden ratkomiselle. Alueellisissa verkostoissa voi olla mukana esimerkiksi alueen toimijoita, asukkaita ja alueella työskenteleviä. Säännöllisten tapaamisten kautta tieto kulkee ajantasaisesti, haasteita voidaan ratkoa yhdessä ja syntyy ideoita yhteiselle tärkeäksi koetulle tekemiselle.

Yhteisövalmennukset tukevat yhteisön omaa toimijuutta ja osallistavaa työtettä. Diakonissalaitoksen ja sen kumppaneiden yhteiskehittämän CABLE (Community Action Based Learning for Empowerment) -valmennuksen avulla voidaan paikantaa yhteisön tarpeita ja arvoja sekä suunnitella toimintaa niin, että se lähtee yhteisistä voimavaroista. CABLE on aikuispedagogiikkaa, joka edistää toimijuutta, yhteisöllisyyttä ja kestävää muutosta.

Keskustelutilaisuudet ja aluefoorumit tarjoavat turvallisia keskustelun ja kuulemisen paikkoja, joissa erilaiset näkökulmat voivat kohdata. On tärkeää varmistaa, että keskustelu pysyy arvostavana ja turvallisena kaikille. Tässä voit käyttää apunasi esimerkiksi Erätauko-säätiön rakentavan keskustelun pelisääntöjä tai muita saatavilla olevia ohjeistuksia.

Case:

Rinnekodit Silta – kohtaamisesta yhteisöksi

Rinnekotien Asunto ensin –mallilla toimiva yksikkö **Rinnekodit Silta** avattiin Helsingin Kurkimäkeen joulukuussa 2022. Yksikköön oli heti alkuun rekrytoitu naapurustotyön koordinaattori, jonka tehtäväksi tuli naapurustotyön käynnistäminen hyvissä ajoin. Sillan asukkaat otettiin heti mukaan naapuruston kontaktointityöhön. Koordinaattori käynnisti naapurustokierrokset, joiden aikana hän ja osa asukkaista jalkautuivat alueelle ja tutustuivat naapureihin. Sillan asukkaiden viikoittaisissa yhteisökokouksissa keskusteltiin pelisäännöistä ja siitä, mitä kaikki voivat tehdä yhdessäelon sujuvuuden eteen.

Lisäksi naapurustolle järjestettiin erillisiä infotilaisuuksia, joissa kerrottiin uudesta yksiköstä ja annettiin mahdollisuus esittää kysymyksiä. Huolia olikin naapurustossa nousut erityisesti liittyen päihteiden käyttöön ja sen tuomiin lieveilmiöihin, koska Asunto ensin –periaatteen mukaan asukkaat saavat käyttää päihteitä omassa asunnossaan.

Keskusteluja käytiin säännöllisesti läheisen senioritalon asukkaiden, lähikauppojen, baa-rien ja muiden liikkeiden, paikallisen kortte-

litalon sekä alueellisten toimijoiden kanssa. Naapurustokierroksilla asiakkaat ja työntekijät tutustuivat toisiinsa ja keräsivät samalla roskaa lähimaastosta ja ulkoilualueilta. Kierroksilla tuli vastaan myös muita alueen asukkaita, joiden kanssa vaihdettiin kuulumisia. Naapureita kutsuttiin myös Sillan avajaisiin ja erilaisiin pihajuhlisiin.

Kaikki ei toki aina mennyt ruusuista, vaan ongelmiakin oli. Esimerkiksi lähikaupassa sattui näpistelyjä ja kauppiaan kanssa käytiin keskusteluja tästä ikävästä haasteesta. Kauppiat kävivät myös yksikössä keskustelemas- sa yksikön asiakkaiden kanssa näpistelyjen vaikutuksesta kaupan työntekijöiden arkeen sekä tuloihin. Kauppias antoi asukkailla myös näpistelyjä anteeksi ja tarjosi mahdollisuuksia korjata tekoja. Molemminpuolinen kunnioitus ja luottamus alkoivat muodostua vähitellen. Kauppias alkoi lahjoittaa Siltaan myös hävik- kiruokaa, josta valmistettiin viikoittain yhteis- keittiössä lounasta kaikille Sillan asukkailla. Tämä toiminta jatkuu edelleen.

Yhteistyö alkoi sujua niin hyvin, että tapah- tumiakin järjestettiin yhdessä. Yhteistä teke-

mistä mahdollisti myös taiteilija Enni-Kukka Tuomalan Empatiakampanja, jossa Tuomalan johdolla järjestettiin vuosina 2022–23 erilai- sia taiteellisia työpajoja yksikön asukkaille, työntekijöille ja avoimesti myös naapureille.

Kolme vuotta yksikön perustamisen jäl- keen Silta on tarjonnut paitsi kodin niille, jotka sitä tarvitsevat, myös kodin, jossa on yhteistä toimintaa yksikön sisällä ja ulkopuo- lella. Asukkaista on tullut yhteisö.

Yksikkö tarjoaa myös naapureille avointa toimintaa ja tapahtumia. Toiminta mahdol- listaa kohtaamisia. Mutta tärkeintä on lopulta se, miten ihmiset kohdataan. Sillan työnteki- jät, asukkaat ja naapurit ovat heittäytyneet yhteistyöhön rohkeasti, avoimin mielin, omil- la persoonillaan ja vahvalla empatialla. Ongel- mat uskalletaan tuoda esiin ja niistä keskus- tellaan, virheitä annetaan anteeksi. Arjessa on pieniä kohtaamisen hetkiä, avulialta ja välittäviä eleitä ja yllättäviä ystävyyksiä. On syntynyt välittämisen kulttuuri, jonka saivat aikaan tutuksi tuleminen, arjen konkreettiset teot ja yhteisöpedagoginen sitkeys.

2.3 Turvallisuus – Luottamuksen ja vuorovaikutuksen kulttuuri

Turvallisuus on tunne, joka syntyy kohtaamisista ja vuorovaikutuksesta. Se ei ole vain fyysistä turvallisuutta, vaan kokemusta siitä, että tulee kuulluksi ja kohdatuksi arvostavasti. Sosiaaliset suhteet lisäävät turvallisuuden tunnetta. Kun naapurilta uskaltaa pyytää apua tai lähestyä ongelmatilanteessa, kokemus turvallisuudesta kasvaa. Pelon tunteita voi lievittää lisäämällä ymmärrystä erilaisista elämäntilanteista sekä kohtaamalla niitä ihmisiä, joita ehkä pelkää. Naapurustotyö voi tarjota turvallisen tilan tällaisille kohtaamisille ja pelon tilalle voi nousta empatiaa ja ymmärrystä.

Naapurustotyössä turvallisuutta rakennetaan joka päivä: kuuntelemalla, kunnioittamalla ja olemalla kiinnostuneita toisista. Se on asenne, joka syntyy pienistä eleistä ja läsnäolosta.

Turvallinen yhteisö ei synny ongelmattomuudesta, vaan siitä, että ongelmia uskaltaaan käsitellä yhdessä.

Vuorovaikutuksen merkitys

Vuorovaikutus on sekä verbaalista että non-verbaalista – sanat, äänensävy, ilmeet ja eleet viestivät yhtä lailla. Erityisesti ristiriitatilanteissa kehonkielellä ja rauhallisuudella on suuri merkitys. On tärkeää myös tunnistaa omat tunteet ja ennakkokäsitykset ja ymmärtää, miten ne vaikuttavat kohtaamiseen.

Haastavat tilanteet

Jos kohtaat päihteitä käyttävän tai kiihtyneen henkilön:

- Varmista fyysinen turvallisuus ja sopiva etäisyys.
- Puhu rauhallisesti ja vältä väittelyä.
- Korosta myönteisiä näkökulmia ja vältä teennäisyyttä.
- Pyydä asiallisuutta lempeästi, älä käskytä.
- Anna mahdollisuus poistua tilanteesta kasvot säilyttäen.

Häpeä, pettymys, toivottomuus ja pelko ovat usein aggression taustalla. Myötätunto ja rauhallisuus voivat purkaa jännitteen ja palauttaa turvallisuuden tunteen.

Vuorovaikutuksen muistilista

Kunnioita – arvostuksen tunne on yksi ihmisen perustarpeista.

Kysy – vältä arvoasetelmaa, luo rauhallinen ilmapiiri.

Kiinnostu – osoita halua ymmärtää.

Kannusta – vahvista onnistumisia ja yhteistyötä.

Kuuntele – älä provosoidu, anna toiselle aikaa rauhoittua.

Case: Vallilan verkosto – yhteistyöllä turvallisuutta

Helsingin Vallilassa sijaitsti vuonna 2021 monia palveluita haavoittuvassa asemassa oleville ihmisille: asunnottomille, paperittomille ja päihteitä käyttäville henkilöille. Alueen asukkaat kokivat turvallisuuden tunteensa heikentyneen erityisesti päihteiden käytön tuoman rauhottomuuden myötä. Korona-aikaan haasteet korostuivat entisestään ja alueen toimijat (Diakonissalaitos, Sininauhasäätiö ja A-klinikka Oy) kutsuivat toimijoita ja alueen asukkaita yhteisödialogiin. Dialogissa todettiin, että työtä tehdään yhdessä ja keskustelun lisäksi tarvitaan konkreettisia tekoja.

Syntyi **Vallilan verkosto**, joka kokoontuu edelleen säännöllisesti. Verkosto on mahdollistanut ajantasaisen tiedonjakamisen ja erilaista toimintaa turvallisuuden ja yhteisöllisyyden lisäämiseksi. Esimerkiksi jalkautuva työ ja poliisi lisäävät tarvittaessa käyntejä alueella, toimijat ovat siivonneet yksityis-

pihoilta löytyneitä käyttövälineitä ja verkosto on koostanut esitteen alueella olevista palveluista. Haasteet ovat myös ajoittain helpottaneet ja silloin on kehitetty alueen yhteisöllisyyttä esimerkiksi siivoustalkoiden ja kirjastossa järjestetyn vapputapahtuman merkeissä.

Verkoston myötä tietoon tulivat myös kirjastojen kokemat haasteet päihteitä käyttävien ihmisten kohtaamisessa. Aiheesta järjestetään valmennuksia kirjastojen työntekijöille ympäri Suomea. Valmennuksia räätälöidään myös muille julkisten ja yksityisten palvelujen työntekijöille.

Lopuksi: Naapuruudesta yhteisöksi – yhdessä olemisen voima

Naapurustotyö on asenne ja tapa elää arkea yhdessä. Se ei ole vain toimintamalli, vaan välittämisen kulttuuri. Kun pysähdymme kohtaamaan toisiamme, luomme yhteisöjä, joissa on tilaa erilaisuudelle, yhteiselle vastuulle ja luottamukselle. Tämä vaatii myös uskallusta olla aito ja heittäytyä kohtaamisiin omana itsenä, eikä vain työroolin kautta. Näin avaamme mahdollisuuden tasavertaiselle vuorovaikutukselle, jossa inhimillisyys, uteliaisuus ja spontaanit ideat pääsevät syntymään.

Tämä opas ei ole valmis vastaus kaikkeen, vaan kutsu jatkaa kokeilemistä, keskustelemista ja yhdessä oppimista. Kuka tahansa voi olla osa tätä työtä – naapuri, työntekijä, yrittäjä tai asukas. Jokainen kohtaaminen on mahdollisuus vahvistaa ihmisten välistä luottamusta ja ymmärrystä ja rakentaa ympäristöä, jossa on hyvä elää.

Kiitos jokaiselle, joka on ollut mukana luomassa kohtaamisen hetkiä ja kehittämässä työtä, jonka pohjalta tämä opas on koostettu.

Tarvitsetko apua?

Mikäli organisaatiosi kaipaa sparrausta arvostavan kohtaamisen teemoista, ota yhteyttä **Diakonissalaitoksen Yhdessä elämisen taitokeskukseen**.

✉ taitokeskus@diakonissalaitos.fi→
🌐 www.diakonissalaitos.fi/taitokeskus→

Diakonissa-
laitos

Rohkeasti
ihmisarvon
puolesta

Alppikatu 2, 00530 Helsinki • www.diakonissalaitos.fi